

**คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน**

ที่ วค ๑๘/๒๕๕๙ วันที่ ๑๕ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ นายช่างโยธาชำนาญงาน	สังกัด สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค
คู่กรณีที่ ๒ นายช่างโยธาชำนาญงาน	สังกัด สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค
คู่กรณีที่ ๓ วิศวกรโยธาชำนาญการ	สังกัด สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค
คู่กรณีที่ ๔ วิศวกรโยธาชำนาญการ	สังกัด สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค
คู่กรณีที่ ๕ ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำ	สังกัด สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค

เรื่อง การควบคุมงานและการตรวจการจ้างโครงการขุดลอกแม่น้ำของสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค
ไม่ชอบด้วยระเบียบของทางราชการ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่ง
คณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตาม
อำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน
และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณ
และการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

กรมทรัพยากรน้ำ โดยสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการ
ตามโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำหมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ ตามรายละเอียดประกอบการ
จัดสรรงบประมาณ ประจำปีงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๔ เลขที่ส่งออก ๗๑ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔
ในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค มีคำสั่งกรมทรัพยากรน้ำ ที่ ๐๗๗/๒๕๕๔
และ ๐๗๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงาน
โดยมีคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นผู้ควบคุมงาน คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นคณะกรรมการ
ตรวจการจ้าง โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค
ตกลงทำสัญญาจ้างเลขที่ ๕๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๗,๔๙๖,๙๐๐ บาท เพื่อ
ดำเนินการโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๑๑ และสัญญาจ้างเลขที่ ๕๕/๒๕๕๔ ลงวันที่

๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๗,๔๙๗,๐๐๐ บาท เพื่อดำเนินการโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ โดยมีห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. เป็นผู้รับจ้าง ทั้งสองสัญญา ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานทั้งสองโครงการ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ คูกรณีที่ ๓ คูกรณีที่ ๔ และคูกรณีที่ ๕ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ตรวจรับงาน เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ สำนักงานทรัพยากรน้ำภาคได้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๑๑ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕๖/๒๕๕๔ จำนวน ๗,๔๙๖,๙๐๐ บาท และโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕๕/๒๕๕๔ จำนวน ๗,๔๙๗,๐๐๐ บาท ให้กับผู้รับจ้างด้วยระบบ GFMS (จ่ายตรงเข้าบัญชีผู้รับจ้าง) เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๔

จากการตรวจสอบโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๑๑ และโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ พบว่า ตามสัญญาจ้างกำหนดให้กรณีงานดินขุดให้ดำเนินการด้วยเครื่องจักร (ด้วยโป๊ะ) แต่ผู้รับจ้างไม่ได้ดำเนินการขุดดินด้วยเครื่องจักร (ด้วยโป๊ะ) เนื่องจากไม่สามารถนำโป๊ะเข้าไปดำเนินการได้ เพราะสภาพแม่น้ำเป็นร่องน้ำขนาดเล็กและตื้นเขิน ปริมาณน้ำมีน้อย ประกอบกับจังหวัดได้ประกาศเป็นพื้นที่ประสบภัยแล้ง คูกรณีที่ ๑ และคูกรณีที่ ๒ ผู้ควบคุมงานมิได้ควบคุมงานจ้างทุกวันตามหน้าที่ แต่ได้รายงานผลการควบคุมงานระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ว่าผู้รับจ้างดำเนินการขุดลอกดินด้วยเครื่องจักร (ด้วยโป๊ะ) และงานปรับแต่งดินขุดขึ้นทึ่อันเป็นความเท็จ อีกทั้งผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้างของทั้งสองโครงการได้เคยพิจารณาและมีมติให้องค์การบริหารส่วนตำบลนำดินไปใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะ แต่ตรวจพบในภายหลังว่าผู้รับจ้างนำดินและทรายที่ขุดได้ไปขายให้กับประชาชนในหมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๖ โดยคูกรณีที่ ๓ คูกรณีที่ ๔ และคูกรณีที่ ๕ คณะกรรมการตรวจการจ้างทั้งสองโครงการยังมิได้ตรวจรับงานจ้าง ซึ่งภายหลังได้ตรวจรับงานจ้างโดยทำการวัดขนาดความกว้าง ความยาว และความลึกของแม่น้ำ และดูความเรียบร้อยทั่วไปของโครงการเท่านั้น โดยมิได้ตรวจสอบปริมาณดิน จำนวน ๗๗,๖๗๐ ลูกบาศก์เมตร และปริมาณดิน จำนวน ๗๗,๖๗๒ ลูกบาศก์เมตร ของแต่ละโครงการว่าถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาหรือไม่ แต่กรมทรัพยากรน้ำได้จ่ายค่าจ้างให้ผู้รับจ้างตามจำนวนที่กำหนดในสัญญา โดยมีได้หักค่างานส่วนที่ผู้รับจ้างดำเนินการไม่ครบถ้วน จึงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ในโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๑๑ เมื่อแยกงานขุดลอกดินด้วยเครื่องจักร (ด้วยโป๊ะ) ออกจากงานดินขุด จำนวน ๗๗,๖๗๐ ลูกบาศก์เมตร ๆ ละ ๑๓.๖๖ บาท เป็นจำนวนเงิน ๑,๐๖๐,๙๗๒.๒๐ บาท งานปรับแต่งดินขุดขึ้นทึ่ จำนวน ๗๗,๖๗๐ ลูกบาศก์เมตร เป็นจำนวนเงิน ๕๔๓,๖๙๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๖๐๔,๖๖๒.๒๐ บาท และโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ เมื่อแยกงานขุดลอกดินด้วยเครื่องจักร (ด้วยโป๊ะ) ออกจากงานดินขุด จำนวน ๗๗,๖๗๒ ลูกบาศก์เมตร ๆ ละ ๑๓.๖๖ บาท เป็นเงิน

๑,๐๖๐,๙๙๙.๕๒ บาท งานปรับแต่งดินชุดชนทั้ง จำนวน ๗๗,๖๗๒ ลูกบาศก์เมตร เป็นเงิน ๕๔๓,๗๐๔ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๖๐๔,๗๐๓.๕๒ บาท รวมค่าเสียหายทั้งสองโครงการ เป็นเงินทั้งสิ้น ๓,๒๐๙,๓๖๕.๗๒ บาท

เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเห็นว่าข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ของคู่กรณีดังกล่าวเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงได้เสนอเรื่องโดยอนุมัติผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อให้คณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังดำเนินการพิจารณาความผิดและกำหนดโทษปรับทางปกครองเบื้องต้น ซึ่งเลขานุการคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้ส่งรับเรื่องไว้พิจารณาตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๓ วรรคสาม แล้ว

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่ควบคุมงาน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่ง นายช่างโยธาชำนาญงาน และคู่กรณีที่ ๒ ตำแหน่ง นายช่างโยธาชำนาญงาน เป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค กรมทรัพยากรน้ำ จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่ควบคุมงาน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงาน โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำหมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๑๑ ตามคำสั่งกรมทรัพยากรน้ำ ที่ ๐๗๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ และคู่กรณีที่ ๒ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงาน โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ ตามคำสั่งที่

๐๗๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ จึงถือได้ว่า คู่กรณีทั้ง ๑ และคู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่ผู้ควบคุมงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๗๓ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ ๗๓ กำหนดให้ผู้ควบคุมงานมีหน้าที่ตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญา หรือที่ตกลงให้ทำงานจางนั้นๆ ทุกวัน ให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาทุกประการ รวมทั้งจัดบันทึกสภาพการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวันพร้อมทั้งผลการปฏิบัติงานเพื่อรายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ โดยการบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างให้ระบุรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงานและวัสดุที่ใช้ด้วย และในวันถึงกำหนดส่งมอบงานแต่ละงวดให้รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างว่าเป็นไปตามสัญญาหรือไม่ให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบ

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่าคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ทราบว่ามีหน้าที่ต้องตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดในสัญญา หรือที่ตกลงให้ทำงานจางนั้นๆ ทุกวันให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาทุกประการ จัดบันทึกสภาพการทำงานของผู้รับจ้างเป็นรายวัน รายงานผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามสัญญา หรือไม่ แต่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ไม่ได้ไปควบคุมงาน ณ สถานที่ก่อสร้างทุกวัน จัดทำบันทึกรายงานประจำวันโดยไม่มีการระบุรายละเอียดงานดินชุดชนทิ้งว่ามีปริมาตรเท่าใดนำไปทิ้งที่ใด และไม่มีการระบุรายละเอียดงานปรับแต่งดินชุดชนทิ้ง ไม่รายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวันพร้อมทั้งผลการปฏิบัติงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างทุกสัปดาห์ นอกจากนี้ คู่กรณีที่ ๑ ได้รายงานผลการควบคุมงานโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำหมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๑๑ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ และคู่กรณีที่ ๒ ได้รายงานผลการควบคุมงานโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๕๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบว่า มีการขุดลอกดินโดยใช้โป๊ะตลอดในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งตามความเป็นจริงคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ทราบว่ามีการใช้โป๊ะขุดลอกเพียงบางส่วนเท่านั้น จึงเป็นการจัดทำเอกสารมีข้อความอันเป็นเท็จ ซึ่งเมื่อคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ รู้ว่าผู้รับจ้างไม่สามารถดำเนินการขุดลอกด้วยการใช้โป๊ะได้ ก็ควรจะต้องรายงานคณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อตัดลดเนื้องาน แต่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ กลับมิได้รายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบและยังพิมพ์ชื่อ นาย ช. ในฐานะผู้ควบคุมงานของผู้รับจ้างในบันทึกรายงานประจำวัน ทั้งที่ไม่เคยพบกับนายโชคดี แต่จะพบกับนาย ว.

ตลอดเวลาที่ไปควบคุมงาน โดยนาย ช. ยืนยันว่าลายมือชื่อที่ปรากฏในบันทึกรายงานประจำวันมิใช่ลายมือชื่อของตน

ส่วนการนำดินที่ขุดไปขายนั้น ผู้รับจ้างรับว่าได้นำดินที่ขุดลอกจากทั้งสองโครงการไปให้กับประชาชนในหมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๖ โดยมีใช้การขายเพียงแต่คิดค่าขนส่งคันละ ๕๐๐ บาท นอกจากนี้ กรมทรัพยากรธรณีได้นำตัวอย่างดินที่เก็บจากร่องน้ำหรือตะกอนธารน้ำของทั้งสองโครงการไปตรวจเทียบกับดินตัวอย่างบริเวณบ้านที่ซื้อดิน ยืนยันได้ว่าดินตัวอย่างทั้งหมดมาจากแหล่งเดียวกัน ข้ออ้างที่คู่กรณี ๑ และคู่กรณี ๒ ยกขึ้นอ้างว่า ไม่ทราบเรื่องและผู้รับจ้างนำดินไปขายให้กับประชาชน หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๖ จึงไม่อาจรับฟังได้

หากคู่กรณี ๑ และคู่กรณี ๒ ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนโดยควบคุมงานจ้างให้เป็นไปตามแบบรูปรายการ และตรวจสอบปริมาตรดินขุดขนทึ่และงานปรับแต่งดินขุดขนทึ่ก็จะทราบได้ว่า ผู้รับจ้างทำงานได้ผลงานไม่เป็นไปตามที่กำหนดในสัญญา ดังนั้น การที่คู่กรณี ๑ และคู่กรณี ๒ ทราบว่ามีหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา จดบันทึกสภาพการทำงานของผู้รับจ้างเป็นรายวัน รายงานผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามสัญญาหรือไม่ แต่คู่กรณี ๑ และคู่กรณี ๒ มิได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบกำหนด จึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ ๗๓ โดยมีขอบ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณี ๑ และคู่กรณี ๒ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณี ๑ และคู่กรณี ๒ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระเบียบกำหนด โดยทำเอกสารบันทึกรายงานประจำวันว่าผู้รับจ้างทำงานปรับแต่งดินขุดขนทึ่และขุดลอกดินด้วยเครื่องจักร (โป๊ะ) ตลอดงานทั้งสองโครงการอันเป็นความเท็จและมีการนำดินที่ขุดจากทั้งสองโครงการไปขายให้ประชาชน ทำให้ราชการต้องจ่ายเงินค่าขุดลอกดินด้วยเครื่องจักร (โป๊ะ) ไปทั้งจำนวน ในโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๑๑ จำนวน ๗๗,๖๗๐ ลูกบาศก์เมตร ๑ ละ ๑๓.๖๖ บาท เป็นเงิน ๑,๐๖๐,๙๗๒.๒ บาท และโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำหมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๖ จำนวน ๗๗,๖๗๒ ลูกบาศก์เมตร ๑ ละ ๑๓.๖๖ บาท เป็นเงิน ๑,๐๖๐,๙๙๙.๕๒ บาท รวมค่างานขุดลอกดินด้วยเครื่องจักร (โป๊ะ) เป็นเงิน ๒,๑๒๑,๙๗๑.๗๒ บาท และราชการต้องจ่ายเงินค่างานปรับแต่งดินขุดขนทึ่ในโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำหมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๑๑ จำนวน ๗๗,๖๗๐ ลูกบาศก์เมตร เป็นเงิน ๕๔๓,๖๙๐ บาท และโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำหมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๖ จำนวน ๗๗,๖๗๒ ลูกบาศก์เมตร

เป็นเงิน ๕๔๓,๗๐๔ บาท รวมค่างานปรับแต่งดินชุดชนทั้ง เป็นเงิน ๑,๐๘๗,๓๙๔ บาท ค่าความเสียหายของทั้งสองโครงการเป็นเงินทั้งสิ้น ๓,๒๐๙,๓๖๕.๗๒ บาท

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่ตรวจการจ้างปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบฯ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๓ ตำแหน่ง วิศวกรโยธาชำนาญการ คู่กรณีที่ ๔ ตำแหน่ง วิศวกรโยธาชำนาญการ และคู่กรณีที่ ๕ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำ คู่กรณีทั้งสามคนเป็นข้าราชการ สังกัดสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค กรมทรัพยากรน้ำ จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ มีหน้าที่ตรวจการจ้างหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำหมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๑๑ ตามคำสั่งกรมทรัพยากรน้ำที่ ๐๗๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ และโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ ตามคำสั่งที่ ๐๗๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ มีหน้าที่ตรวจการจ้าง ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ ๗๒ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ ๗๒ กำหนดให้คณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงานรายงาน โดยตรวจสอบกับแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาทุกสัปดาห์ และตรวจผลงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบ เมื่อตรวจเห็นว่าเป็นการถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและ

ข้อกำหนดในสัญญาแล้ว ให้ถือว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานครบถ้วนตั้งแต่วันที่ผู้รับจ้างส่งงานจ้างนั้น และให้ทำใบรับรองผลการปฏิบัติงานเพื่อทำการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลังต่อไป

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ ได้ทำการตรวจรับการจ้าง โดยสอบถามจากผู้ควบคุมงานและตรวจสอบจากรายงานที่ผู้ควบคุมงานรายงานทั้งสองสัปดาห์ ทำการวัดขนาดความกว้าง ความยาว และความลึกของแม่น้ำและดูความเรียบร้อยทั่วไปของโครงการเท่านั้น คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ ได้ให้ถ้อยคำว่ามีปริมาณดินขุดขนทิ้งและงานปรับแต่งดินขุดขนทิ้งมีปริมาณเท่าจำนวนที่กำหนดในสัญญา แต่ไม่อาจยืนยันได้ว่าการปรับแต่งดินขุดขนทิ้งที่จุดใด ปริมาณเท่าใด ประกอบกับผู้รับจ้างยืนยันว่า มีการนำดินขุดขนทิ้งไปให้กับประชาชนที่อยู่บริเวณโครงการจริง นอกจากนี้ คู่กรณีดังกล่าวได้อนุมัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลนำไปใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ แต่ไม่ทราบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลนำไปใช้จริงหรือไม่ และไม่ทราบว่าดินขุดขนทิ้งสูญหายไปได้อย่างไร จากข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้รับจ้างมิได้ทำการปรับแต่งดินขุดขนทิ้งให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในสัญญา และคณะกรรมการตรวจการจ้างมิได้ทำการตรวจสอบงานปรับแต่งดินขุดขนทิ้งจริง

เมื่อคู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ รู้ว่ามีหน้าที่ต้องตรวจสอบว่าผู้รับจ้างทำงานถูกต้องครบถ้วนตามสัญญาหรือไม่ หากถูกต้องครบถ้วนให้ลงลายมือชื่อในใบตรวจรับงานจ้าง เพื่อเสนอเบิกจ่ายเงินให้ผู้รับจ้างต่อไป แต่มิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง จึงถือว่าการกระทำของคู่กรณีที่ ๓ เป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ ๗๒ โดยมีขอบ เนื่องจากคู่กรณีที่ ๓ เป็นกรรมการตรวจการจ้างและเป็นประธานกรรมการกำหนดราคากลางงานจ้างดังกล่าวด้วย ซึ่งต้องทราบรายละเอียดของเนื้อหาทั้งสองโครงการเป็นอย่างดี ส่วนการกระทำของคู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ ที่ได้ทำการตรวจการจ้างโดยรับรองว่าได้ตรวจรับงานโครงการดังกล่าวไว้แล้วนั้น เป็นการจงใจปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบตามสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ ๗๒

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ ไม่ตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างให้เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ทำให้ผู้รับจ้างไม่ทำงานปรับแต่งดินขุดขนทิ้งให้ถูกต้องครบถ้วน แต่ทางราชการต้องจ่ายค่างานปรับแต่งดินขุดขนทิ้งทั้งสองโครงการไปทั้งจำนวน เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย โดยโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๑๑ ได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๕๔๓,๖๙๐ บาท และโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ ได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๕๔๓,๗๐๔ บาท รวมค่าเสียหายทั้งสองโครงการเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๐๘๗,๓๙๔ บาท

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง

ส่วนการกระทำของคู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการ ตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วย วินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็น เหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือน ตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้ว เห็นว่า คู่กรณีมีพฤติการณ์ทุจริต มีความเสียหายเป็นจำนวนเงินสูง แต่ได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณา จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๑๑ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๒๑,๔๒๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๒๓๕,๖๒๐ บาท (สองแสนสามหมื่นห้าพันหกร้อย ยี่สิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๘,๒๒๐ บาท (แปดพัน สองร้อยยี่สิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับ เท่าจำนวน ที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีที่ ๑ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับ ทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๒. การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วย วินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็น เหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือน ตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณี แล้วเห็นว่า คู่กรณีมีพฤติการณ์ทุจริต มีความเสียหายเป็นจำนวนเงินสูง แต่ได้ให้ความร่วมมือในการ พิจารณา จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๑๑ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำ ความผิดเดือนละ ๑๗,๐๙๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๘๗,๙๙๐ บาท (หนึ่งแสนแปดหมื่นเจ็ดพัน

แก้ร้อยเก้าสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๖,๕๓๐ บาท (หกพันห้าร้อยสามสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีข้อ ๒ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๓. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ในฐานะเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้างปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้วเห็นว่า คู่กรณีมีพฤติการณ์ทุจริต มีความเสียหายเป็นจำนวนเงินสูง แต่ได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณา จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๑๑ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๒๔,๑๒๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๒๖๕,๓๒๐ บาท (สองแสนหกหมื่นห้าพันสามร้อยยี่สิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๙,๐๘๐ บาท (เก้าพันแปดสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีข้อ ๓ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๔. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ในฐานะเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้วเห็นว่า มีความเสียหายเป็นจำนวนเงินสูง แต่คู่กรณีได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณา จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๗ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๓๓,๙๒๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๒๓๗,๔๔๐ บาท (สองแสนสามหมื่นเจ็ดพันสี่ร้อยสี่สิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๙,๙๐๐ บาท (เก้าพันเก้าร้อยบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีข้อ ๔ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงิน ส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๕. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๕ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้วเห็นว่า มีความเสียหายเป็นจำนวนเงินสูง แต่คู่กรณีได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณา จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๗ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๒๗,๘๙๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๙๕,๒๓๐ บาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่นห้าพันสองร้อยสามสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๘,๑๔๐ บาท (แปดพันหนึ่งร้อยสี่สิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีที่ ๕ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิหยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สวัสต์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน